

Любовь, и тѣ, като срещнатъ мъжъ страстенъ, съ най-низкитѣ пориви, само като го погледнатъ весичко туй пада, стопяватъ се прѣдъ тѣхниятъ погледъ, и въ него се събуждатъ онѣзи Божествени чувства, които сж били скрити нѣкждѣ дълбоко въ душата му. Отъ тозъ моментъ, този мъжъ казва: отъ сега пататѣкъ, истински мъжъ ще бѣда! Азъ ще измѣня живота си. Азъ видѣхъ една жена и зная вече, какво значи Любовь! Тази жена си отминава, не му казва нищо, но той се връща дома си прѣроденъ: срѣщнахъ нѣщо! Е, какво срещна — Една жена, която ми направи такова силно впечатление, че никога нѣма да излѣзе отъ ума ми! Каза ли ти нѣщо? — Нищо не ми каза, но не излиза отъ ума ми. Тази жена не е мислила за него. Тя е била само единъ проводникъ, прѣзъ нея е минала Свѣтлината на Любовта. Тя е била фокусъ, въ който трѣбвало да изгорятъ страститѣ на този мъжъ. Всѣка една развратна жена, всѣки единъ развратенъ мъжъ, това сж други фокуси, това сж хора на обекти. Жената иска да привлече единъ мъжъ на страната си, и мъжътъ иска да привлече една жена на страната си. Приѣтели, партии, общества, всички искатъ да привлѣкатъ хората на страната си, да ги направятъ обекти на своето учение. Това не е Божествено учение! Всѣки човѣкъ трѣбва да се остави да се развива естествено, тѣй както е неговата природа. Всѣка ябълка трѣбва да се остави да се развива естествено. Всѣки изворъ трѣбва да се остави самъ да тече. Почнемъ ли да се занимаваме съ него, той се разваля. Често хората казватъ: да направимъ този изворъ по-хубавъ. Турятъ мраморни плочи.